

det vil sige, for deres Forbindelse med det øvrige Continent. Det, som altsaa skulde tale til Gunst for Østkysten, vilde, efter min Formening, kun være Freqvensen mellem de enkelte Byer paa Østkysten indbyrdes og de Landdistricter, der staae i Forbindelse med Byerne. Naar man dernæst tager Hensyn til, at Byerne næsten alle ligge ved langt indadgaaende Indskæringer fra Havet, ved Fjorde, som gaae langt ind, og at Terrainet som Følge deraf er ganske ualmindelig vanskeligt, i Forhold til Terrainet i andre Dele af Landet, og man endvidere tager Hensyn til, hvor ringe dog Befolkningen er i disse Byer, naar man sammenligner dem ikke med de mindste Byer paa Vestkysten af Landet, men med Byer i Udlandet, med hvilke man er meget tilbøielig til at sammenligne dem, naar der er Tale om saadanne Forhold, saa vil denne Betragtning, troer jeg, føre til den Erkjendelse, at i det Dieblis, man gjør Valget af den østlige Linie til en absolut Betingelse for en Banes Anlæg, at man da gjør Uret og stor Uret mod hele det øvrige Jylland. Derfor har det ogsaa glædet mig at høre den høitærede Indenrigsminister udtale sig paa den Maade, han gjorde. Jeg forstod deraf, at det ikke er staaet fast, at en bestemt Linie skulde vælges, og at Nægtelsen af en saadan Linie fra vedkommende Contrahents Side skulde være det Samme som Dvgivelsen af en Bane i det Hele. Jeg skal derfor opfordre det ærede Thing til at stemme for Bevilligelsen af de 6000 Rd. Jeg skal gjøre det med den Grindring, at det nu er 9 Aar siden, at Stænderforsamlingen i Viborg indgik til Hans Majestæt Kongen med en Petition om, at der maatte blive nivelleret en Linie for en Jernbane langs Hørderyggen af Jylland. Dette er, som sagt, 9 Aar siden, og vi ere endnu ikke komne videre, end at der for 2 Aar siden er blevet foretaget en Nivelering, men, vel at mærke, ikke foretagen efter Foranledning af den danske Regjering, men foretagen af en fremmed Entrepreneur for hans egen Regning. Jeg troer derfor, at det er paa Tide, at vi komme videre i den Retning, og det er med det Haab, at det vil skee, at jeg skal stemme for de 6000 Rd.

A. Sage: Spørgsmaalet dreier sig jo om at stille 6,000 Rd. til Indenrigsministerens Disposition for det Tilfælde, at der skulde blive Brug for Penge i Anledning af en forventet Contract om en Jernbane i Jylland. Naar den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 4de Valgkreds (Dremsen) i den Anledning stillede det Spørgsmaal, om Ministeren holdt fast ved en bestemt Linie, som han troer er en Umulighed at gennemføre, kan jeg meget godt forstaae, at han er imod at bevilge Pengene til en Umulighed. Derfor troer jeg, at det er ganske rigtigt, at dette Spørgsmaal er fremkommet. Det er nu over 2 Aar siden, at et Forslag om at anlægge en Jernbane i Jylland er kommet hertil; vi have siden den Tid talt en heel Deel, saavel fra Ministerens som fra Rigsdagens Side, om, hvor Banen skulde gaae; men det er endnu aldrig faldet os ind at spørge den Mand, der har gjort Tilbudet: hvor vil Du lægge denne Bane? og man skulde dog i Grunden troe, at dette var det Første, der skulde spørges om. Jeg maa tilstaae, at det forekommer mig, at denne Mand end ikke er bleven behandlet paa en høflig Maade, idet han, saavidt mig bekjendt, endnu ikke har faaet et Ord til Svar paa det Tilbud, han gjorde under 12te Februar 1853. Man kunde dog idetmindste have tilskrevet denne, i England overordentlig hæderligt bekyndte Mand, — han er Medlem af Parlamentet, og man taxerer ham til en Formue af nogle Millioner Pund Sterling, — man kunde dog idetmindste have tilskrevet ham et Par Ord, for at faae at vide, hvor han havde istunde at lægge Banen. Man har baaret sig ganske anderledes ad mod andre Englændere, som man maaskee med større Ret kunde kalde „den eller anden Englænder“; man er med Hensyn til disse raak og villigt gaaet ind paa at sætte Statens Penge i et Anlæg af en Bane til Korsør, hvoriatod den Vedkommende i denne Sag ikke engang har faaet noget Svar. Spørgsmaalet reducerer sig dog, forsaavidt jeg har forstaaet den ærede Rigsdagsmand rigtigt, dertil, at han ønsker at vide, om Regjeringen er villig til, dersom der findes en Mand, som vil anlægge en Bane fra den ene til den an-